

Full diocesà

5 de juliol del 2020

p4 – Ruta dels seminaristes pel Berguedà i Ripollès

p6 – Noves invocacions a la lletania del rosari

Restauració del retaule del Miracle

Del març al juny d'aquest any 2020 s'ha dut a terme la conservació-restauració del gran retaule del Miracle de Riner. El conjunt del santuari, i el retaule en particular, conformen una de les mostres més rellevants de l'art barroc i del patrimoni cultural català. Aquest projecte s'ha pogut fer gràcies a l'acord de col·laboració entre el bisbat de Solsona, la comunitat benedictina del Miracle, el Departament de Cultura i l'Obra Social "la Caixa".

El Miracle representa un dels tresors espirituals de la diòcesi de Solsona, d'ençà de l'aparició mariana als nois de la Cirosa, el 3 d'agost de 1458, a l'anomenat Prat de Bassadòria. En un moment molt primerenc ja es va aixecar una capella per a recordar els fets ocorreguts, capella que es va anar ampliant fins a arribar al conjunt actual, presidit per l'imponent retaule barroc, obra encarregada l'any 1747 a l'escultor Carles Morató Brugaroles i acabada en 1758. Després hi va intervenir el daurador Antoni Bordons, treballant-hi durant catorze anys (1760-1774).

Coneixem, estimem i protegim el vast llegat artístic que conserva l'església com una herència dels nostres germans que ens han precedit en la fe. Si guem dignes mantenidors d'una obra excepcional que mostra la presència cristiana enmig de la societat.

«Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar»

Diumenge XIV durant l'any / Cicle A

Lectura de la profecia de Zacaries

El Senyor diu: «Alegra't, ciutat de Sió. Aclama, ciutat de Jerusalem. El teu rei fa la seva entrada. És bo i salvador, muntat humilment en un ase, en un pollí, fill de somera. Bandejarà d'Efraïm els carros de guerra, allunyarà de Jerusalem els cavalls, i els arcs dels guerrers seran bandejats. Adreçarà a tots els pobles paraules de pau, i el seu domini s'estendrà d'un mar a l'altre, des del gran Riu fins a l'extrem del país.»

(9,9-10.13,1)

Salm responsorial

Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.
(Salm 144)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, vosaltres no viviu segons les mires de la carn sinó segons les de l'Esperit, perquè l'esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'esperit de Crist, no seria de Crist. I si habita en vosaltres l'esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu esperit, que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals. Per tant, germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moririeu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

(8,9.11-13)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué: «Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos. Sí, Pare, així us ha plagut a vós. El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment, no coneix veritablement el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar. Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar. Accepteu el meu jou, feu-vos deixebles meus, que jo soc benèvol i humil de cor, i

trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega lleugera.»

(11,25-30)

«I si habita en vosaltres l'esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu esperit, que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals»

Accepteu el meu jou

Joan Mir Tubau, prev.

En temps de Jesús hi havia persones senzilles, humils, religioses, que volien complir la llei de Moisès. Tanmateix, els «savis i entesos», els mestres de la Llei, que eren els intèrprets oficials dels mandats de Moisès, havien complicat tant la religió jueva que havien reunit fins a 613 manaments. Era difícil, doncs, per a tota aquesta gent saber què calia fer per a plaure a Déu.

Una cosa semblant pot haver passat entre nosaltres. De vegades, tirant massa pel dret, diem, sense precisar, que la gent s'ha allunyat de la fe i de l'Església, com si la culpa fos sols de la gent. Seria evangèlic també preguntar-nos per què passa això i quina responsabilitat hi tenim cada un de nosaltres. Aquest problema, que crea neguit en molts cristians, el Concili Provincial Tarraconense (1995) el va saber captar perfectament i el sabé expressar encara millor: «El Concili se sent interpel·lat pel distanciament mutu entre l'Església i molts homes i dones del nostre país, tant si es tracta d'indiferents com de practicants habituals.» Fixem-nos-hi bé: el Concili parla de distanciament mutu. Per tant, la responsabilitat —que n'hi ha— és compartida per un cantó i per l'altre.

¿I si fos que, amb el pas dels anys i sense cap mala intenció, la nostra manera de viure i transmetre la fe s'hagués anat embolcallant d'una crosta tan opaca i densa que impedeix de veure l'essencial? Pensem-hi, amb calma. Som cridats a acceptar el jou suau de Jesús, i no pas les càrregues pesades que vénen dels homes.

La imatge

En la relació pare-fill hi ressona una intimitat afectuosa, com també una manera de fer, quan el pare ensenya l'ofici al fill i aquest continua l'obra tal com ho ha après del pare.

Els oients estan avesats a complir els preceptes dels mestres i viuen afeixugats per no deixar-se'n cap; altrament els tindrien per pecadors. Jesús, en canvi, els parla d'un jou suau i d'una càrrega lleugera.

Pare i fill (1976). Lutz Baar

Agenda

Lit. hores: Setmana II

6 dilluns

Santa Maria Goretti
Sant Isaïes
Sant Ròmul
Os 2,16.17b-18.21-22/Salm 144/
Mt 9,18-26

7 dimarts

Sant Ot
Sant Fermí
Os 8,4-7.11-13/Salm 113/
Mt 9,32-38

8 dimecres

Sant Procopi
Beat Eugeni III
Os 10,1-3.7-8.12/Salm 104/
Mt 10,1-7

9 dijous

Sant Agustí Zhao Rong i companys
màrtirs
Os 11,1-4.8c-9/Salm 79/
Mt 10,7-15

10 divendres

Sant Cristòfol
Os 14,2-10/Salm 50/Mt 10,16-23

11 dissabte

Sant Benet
Santa Olga
Pr 2,1-9/Salm 33/Mt 19,27-29

12 diumenge XV de durant l'any / Cicle A

Jornada missionera per Ruanda
Is 55,10-11/Salm 64/Rm 8,18-23/
Mt 13,1-23

Ruta dels seminaristes pel Berguedà i Ripollès

Seminari Major

Passats ja uns mesos de confinament, d'estudi i treball a distància i d'unes quantes videoconferències, tots els seminaristes amb el senyor bisbe van retrobar-se els passats dies 19-22 de juny per compartir una ruta per la muntanya (després d'una bona temporada sense veure's en «equip complet») clausurant així el curs i donant el tret de sortida a les vacances.

La trobada va començar el dia del Sagrat Cor de Jesús, coincidint amb la jornada sacerdotal d'enguany, en la qual els seminaristes van primerament participar en l'eucaristia i després van fer el servei del dinar. Hores més tard, havent preparat les motxilles, va començar la ruta.

No es tractà d'una ruta qualsevol; els seminaristes van caminar des de Queralt fins (gairebé) a Núria seguint l'itinerari dels santuaris marians del Berguedà i del Ripollès. Queralt, Corbera, Lurdes de la Nou, Falgars, Montgrony i Núria no sols van ser els punts ori-

entatius de la ruta sinó també les advocacions marianes a les quals els set pelegrins s'encomanaren amb fervor durant els quatre dies.

Malgrat que el camí no va ser fàcil i que el sol picava de valent, va ser una convivència per a fer pinya, parlar i distreure's tot gaudint de les panoràmiques úniques que ofereix el nostre Pirineu i Prepirineu. També va ser una intensa experiència de sobrietat i de fraternitat, elements que certament van marcar aquests dies. No ens podem oblidar dels moments de pregària i de catequesi, pilars d'aquest pelegrinatge acompanyats de la Mare de Déu.

Donem gràcies al bon Jesús per aquest curs i preguem-li que susciti noves (i abundants!) incorporacions de cara als cursos vinents! Santa Maria, que tants bonics noms rebeu arreu de la nostra terra, pregueu per nosaltres!

Bon estiu!

Ruta d'estiu per la Garrotxa i el Bages

Delegació de Joventut

Ets un jove a qui agrada caminar, gaudir de la natura i desconectar? Tens uns quants dies lliures aquest estiu? T'estem buscant! Agafa la motxilla i les botes i... vine! A la ruta d'estiu de la Delegació de Joventut.

Aquest any recorrerem una part del Camí de Sant Jaume que passa per Catalunya. Hi anirem del 28 de juliol al 4 d'agost tot caminant per les comarques de la Garrotxa i el Bages, passant per llocs com Olot, Vic, Manresa i Montserrat.

Per a més informació, contacta amb Miquel Ventura (telèfon i WhatsApp 60 26 44 25). Entraràs en el grup de WhatsApp i rebràs més informació. No t'ho perdís! Sense tu la ruta no serà igual.

«Al cim no s'hi arriba superant el pròxim, s'hi arriba de la mà de Déu.»

PD. Recordem que la Delegació de Joventut ha suspès el pelegrinatge a Medjugorje que tenia previst.

Festes del Corpus a Berga

Parròquia de Berga

Aquest any les festes de Corpus a Berga han estat molt diferents respecte als altres anys a causa de la pandèmia.

El dijous 11 de juny es va celebrar l'ofici de Corpus presidit pel senyor bisbe, Xavier Novell. Al final hi va haver l'acte d'adoració del Santíssim, amb el cant de l'himne del Sagrat Cor de Mn. Marià Miró, cantat per l'Orfeó Berguedà.

El dissabte 13 de juny se celebrà la missa de sant Antoni de Pàdua a l'església de Sant Francesc.

Tot seguit va començar una vetlla de 24 hores amb el Senyor a l'església de Sant Pere. Durant el dia i la nit hi hagué torns de pregària a càrrec dels fidels.

A més es va organitzar una pregària guiada a la tarda per a adults, una oració *worship* per als joves a la nit, rés de completes, una pregària guiada, titulada «L'hora de les tenebres» de matinada i rés de laudes al mati.

Les vint-i-quatre hores d'adoració van concloure amb la missa del diumenge 14 de juny.

Posteriorment es va demanar a les persones que van participar en les vint-i-quatre hores per al Senyor que expliquessin la seva experiència.

Del recull d'aquestes se'n va fer un vídeo que es va distribuir a la comunitat parroquial.

Notícies Breus

Funeral en memòria de Mn. Joan Bajona

El dia 24 de juny, solemnitat del Naixement de Sant Joan Baptista, a la parròquia de Balsareny va tenir lloc la missa exequial en memòria de Mn. Joan Bajona, que va morir fa unes quantes setmanes.

L'eucaristia va ser presidida pel bisbe Xavier Novell i concelebrada per diversos preveres, a l'aire lliure davant l'església de Santa Maria.

Solsonazon: oferiment de llibres en línia

Tot i que aquest servei va començar a oferir-se amb motiu del confinament, continua vigent per a les persones de la diòcesi que vulguin adquirir alguns llibres.

Els interessats han d'entrar a la web del bisbat (www.bisbatsolsona.cat), on trobaran un *baner* destacat que diu Solsonazon. Mireu tots els llibres que la diòcesi té en estoc, trieu els que vulgueu i aneu seguint les instruccions.

El Papa afegeix invocacions a la lletania del rosari

El 31 de desembre de 1995, Joan Pau II va modificar la històrica lletania lauretana que es resa al final del rosari en afegir-hi la invocació «Reina de la Família» entre «Reina del santíssim Rosari» i «Reina de la Pau», és a dir, en penúltim lloc. Ara, durant el pontificat del papa Francesc se n'hi afegeixen tres més: «Mare de Misericòrdia», «Mare de l'Esperança» i «Consol dels Migrants».

Les denominacions oficials en llatí són «Mater Misericordiae», «Mater Spei» i «Solacium Migrantium». Segons

s'indica en el document vaticà, la primera invocació es col·locarà després de «Mare de l'Església», la segona després de «Mare de la Divina Gràcia» i la tercera després de «Refugi dels Pecadors».

En una carta als presidents de les conferències episcopals el prefecte de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments, Robert Sarah, i el secretari, Arthur Roche, comuniquen la decisió del Sant Pare d'introduir en el rosari aquests tres nous títols, «vinculats a la vida actual».

Santa Seu: nou directori de catequesi

Es va presentar la setmana passada a l'aula Pau VI del Vaticà el «Nou Directori de Catequesi», elaborat pel Pontifici Consell per a la Promoció de la Nova Evangelització a partir de la idea que «l'Evangeli és sempre actual».

Després de molt temps i esforç, com també d'una àmplia consulta internacional, aquest escrit és un document de la Santa Seu que ara es confia a tota l'Església. S'adreça en primer lloc als bisbes, perquè són «els primers catequistes entre el poble de Déu» i també «els primers responsables de la transmissió de la fe».

Aquest nou directori se centra en el *kerygma* que s'expressa en sentit trinitari com a compromís de tota l'Església. I s'articula en diversos temes que remetent a l'objectiu de fons. Una dimensió destacada és la mistagogia, amb una renovada valorització dels signes litúrgics de la iniciació cristiana.

Avui, Jornada de Responsabilitat en el Trànsit

Pere Roig, diaca

Aquest diumenge les diverses delegacions diocesanes de la Pastoral de la Carretera proposem un any més (en fa cinquanta-dos) la Jornada Nacional per la Responsabilitat en el Trànsit.

Tots hem passat mesos d'incertesa (segurament encara ens en queden) esperant veure la llum al final del túnel i conèixer la nova realitat que ens va portant el coronavirus.

Passat part del confinament, sembla que ja albirem llum en la foscor. S'obren noves formes de convivència i de mobilitat.

Durant el confinament els nostres germans transportistes han treballat eficaçment en situacions límit, no exempts de perills i por, perquè a la societat no li faltessin les coses necessàries.

No tots han treballat. Des de fa mesos tenen els autocars i camions aparcats al garatge, amb tot el que suposa de pèrdues econòmiques. Alguns comencen, tímidament, a tornar a treballar, però la gran majoria encara resten inactius, patint la foscor de la incertesa.

Siguem tots conscients de la nostra responsabilitat a l'hora d'usar les carreteres.

Tots volem ser-hi amb la seguretat que ens dóna la prudència. Han estat molts dies sense poder-nos moure; ara toca ser conseqüents amb la «nova normalitat» proposada.

La citació bíblica de Mateu que serveix de lema per a la jornada d'enguany diu: «Jesús recorria tots els pobles i vilatges ensenyant a les sinagogues, proclamant el missatge joiós del Regne i guarint totes les malalties» (9,35).

Televisió

Misioneros por el mundo

13TV

Programa que s'emet el dissabtes a les 9 del matí i el diumenge a 2/4 d'11 també del matí.

Un equip de TRECE s'endinsa en el dia a dia dels misioners espanyols en diferents parts del món.

Al costat de la seva labor evangelitzadora, «Misioners pel món» descobreix la cara més social del seu treball: projectes educatius, sanitaris, a favor de la inclusió i centrats en la prevenció de la violència i l'atenció a les víctimes del tràfic de persones, la discriminació i la pobresa.

És un programa socioreligiós de TRECE, que ha rebut alguns premis i que descobreix el relat dels homes i dones que han seguit el camí de Jesús i prediquen a tot el món.

Aquest programa es va estrenar l'11 d'abril del 2011 i compta amb la col·laboració de les Obres Missionals Pontifícies.

Missatge del papa Francesc per a la Jornada Mundial de les Missions (I)

Sant Pare Francesc

Benvolguts germans i germanes:

Dono gràcies a Déu per la dedicació amb la qual es va viure a tota l'Església el Mes Missioner Extraordinari durant el passat mes d'octubre. Estic segur que va contribuir a estimular la conversió missionera de moltes comunitats, a través del camí indicat pel lema: «Batejats i enviats: l'Església de Crist en missió en el món».

En aquest any, marcat pels patiments i desafiaments causats per la pandèmia del Covid-19, aquest camí missioner de tota l'Església continua a la llum de la paraula que trobem en el relat de la vocació del profeta Isaïes: «Aquí em teniu, envieu-m'hi» (Is 6,8). És la resposta sempre nova a la pregunta del Senyor: «Qui hi enviaré?» (ibíd.). Aquesta crida ve del cor de Déu, de la seva misericòrdia que interpel·la tant l'Església com la humanitat en l'actual crisi mundial. «Igual que als deixebles de l'Evangeli, ens va sorprendre una tempesta inesperada i furiosa. Ens vam adonar que estàvem en la mateixa barca, tots fràgils i desorientats; però, al mateix temps, importants i necessaris, tots cridats a remar junts, tots necessitats de confortar-nos mútuament. En aquesta barca, hi anem tots. Com aquests deixebles, que parlen amb una única veu i amb angoixa diuen: «Ens enfons-em» (cf. v. 38), també nosaltres descobrim que no podem seguir cadascun pel nostre compte, sinó només junts» (Meditació a la Plaça Sant Pere, 27 de març de 2020). Estem realment espantats, desorientats i atemorits. El dolor i la mort ens fan experimentar la nostra fragilitat humana; però alhora tots som conscients que compartim un fort desig de vida i d'alliberament del mal. En aquest context, la crida a la missió, la invitació a sortir de nosaltres mateixos per amor de Déu i del proïsme es

presenta com una oportunitat per a compartir, servir i intercedir. La missió que Déu confia a cadascun de nosaltres ens fa passar del jo temorós i tancat al jo retrobat i renovat pel do de si mateix.

En el sacrifici de la creu, on es compleix la missió de Jesús (cf. Jn 19,28-30), Déu revela que el seu amor és per a tots i cadascun de nosaltres (cf. Jn 19,26-27). I ens demana la nostra disponibilitat personal per a ser enviats, perquè Ell és Amor en un moviment perenne de missió, sempre sortint de si mateix per a donar vida. Per amor als homes, Déu Pare va enviar el seu Fill Jesús (cf. Jn 3,16). Jesús és el Missioner del Pare: la seva Persona i la seva obra estan en total obediència a la voluntat del Pare (cf. Jn 4,34; 6,38; 8,12-30; He 10,5-10). Al seu torn, Jesús, crucificat i ressuscitat per nosaltres, ens atrau en el seu moviment d'amor; amb el seu Esperit, que anima l'Església, ens fa deixebles de Crist i ens envia en missió al món i a tots els pobles.

«La missió, l'«Església en sortida» no és un programa, una intenció que s'aconsegueix mitjançant un esforç de voluntat. És Crist qui treu l'Església d'ella mateixa. En la missió d'anunciar l'Evangeli, et mos perquè l'Esperit t'empenyi i et porta» (Sense Ell no podem fer res, Libreria Editrice Vaticana - San Pablo, 2019, 16-17). Déu sempre ens estima primer i amb aquest amor ens troba i ens crida. La nostra vocació personal ve del fet que som fills i filles de Déu en l'Església, la seva família, germans i germanes en aquesta caritat que Jesús ens testimonia. No obstant això, tots tenen una dignitat humana fundada en la crida divina a ser fills de Déu, per a convertir-se per mitjà del sagrament del baptisme i per la llibertat de la fe en allò que són des de sempre en el cor de Déu.

